

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-09424/2013-ERU

V Praze dne 7. srpna 2013

Číslo jednací: 09424-2/2013-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 87 téhož zákona, vedeném pod sp. zn. KO-09424/2013-ERU, s obviněným, kterým je pan [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona, rozhodl

takto:

- I. Obviněný [REDAKCE], se tím, že v rozporu s ust. § 28 odst. 2 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v době ode dne 4. října 2011 minimálně do dne oznámení přestupku, to je do dne 13. května 2013, neumožnil přístup k měřicím zařízením provozovateli distribuční soustavy, a to tím způsobem, že přes opakované výzvy k součinnosti do doby oznámení přestupku, tj. do dne 13. května 2013, nezpřístupnil odběrné místo za účelem demontáže měřidla, dopustil přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona.
- II. Dle ust. § 90 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému, panu [REDAKCE] za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů

od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10913.

Odůvodnění

I. Úvod

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, bylo dne 24. května 2013 pod čj. [redacted] Magistrátem města Teplice, odbor správních činností, oddělení přestupků, postoupeno oznámení Policie České republiky, KŘP Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Obvodního oddělení Teplice-Prosetice (dále jen Policie ČR), č. j. [redacted], o přestupku, k němuž došlo v době ode dne 4. října 2011 do dne 13. května 2013, z jehož spáchání byl podezřelý pan [redacted] (dále jen „obviněný“). Policie ČR postoupila Úřadu spolu s oznámením také kompletní spis, který se k dané věci vztahoval.

II. Popis skutkového stavu a dosavadní průběh řízení

Dne 4. února 2013 oznámila na obvodním oddělení Policie ČR v Teplicích společnost RWE GasNet, s. r. o., se sídlem Klíšská 940, 401 17 Ústí nad Labem, zastoupená na základě plné moci [redacted], členem advokátní kanceláře Cestr&Partners, že jako provozovatel distribuční soustavy plynu a vlastník plynoměru v. č. [redacted], kterým bylo na odběrném místě na adrese [redacted] prováděno měření množství odebraného zemního plynu, se bez úspěchu opakovaně snažil provést demontáž tohoto měřidla. K demontáži měřidla, která je nezbytnou podmínkou k tomu, aby mohl být odběr fakticky ukončen, nedošlo a odběr až do dne oznámení s největší pravděpodobností stále pokračuje. Oznamovatel uvedl, že uživatel objektu, v němž se nachází odběrné místo, s pracovníky oznamovatele nekomunikuje a brání tak v přístupu k plynoměru. Oznamovatel přiložil dokumenty prokazující skutečnosti uvedené v oznámení. Jedná se o Protokoly o montáži, demontáži měřidla sepsané montéry měření panem [redacted] dne 29. července 2011, 17. srpna 2011 a 3. května 2012 a panem [redacted] dne 4. října 2011 a 12. června 2012, dále pak výzvy k součinnosti z 8. února 2012, 28. února 2012 a 28. března 2012. Dne 25. února 2012 zaslala společnost RWE Zákaznické služby, s. r. o., obviněnému oznámení o neoprávněném odběru plynu a neoprávněné distribuci

plynu, kterým se mimo jiné oznamuje návštěva montéra na odběrném místě v [REDACTED]
[REDACTED]

Policie ČR, jak je uvedeno v úředním záznamu čj. [REDACTED], požádala telefonicky 13. února 2013 o podání vysvětlení obviněného, který uvedl, že se na adrese [REDACTED], trvale nezdržuje, kdy v současné době bydlí trvale v Praze. Byt na adrese [REDACTED], získal v dědickém řízení po svém otci, panu [REDACTED], který v roce 2011 zemřel. Byt je neobývaný, obviněný stále platí nájem bytu a do začátku roku 2012 platil i pravidelné zálohy na plyn. Dále uvedl, že si uvědomuje, že začátkem roku 2012 přestaly chodit zálohy na plyn, kdy si myslel, že tyto platby jsou odečítány z přeplatku za plyn, který vznikl při neužívání bytu. Na dotaz, zda byl dotazován od společnosti RWE GasNet, s. r. o., na výměnu či kontrolu plynoměru, uvedl, že od společnosti RWE obdržel několik návrhů na termín odečtu stavu plynoměru, kdy se však z důvodu své pracovní vytíženosti nikdy v uvedený termín na uvedenou adresu [REDACTED] nemohl dostavit. Obviněnému byly předány telefonické kontakty na společnost Cestr&Partners, a to paní [REDACTED], kdy jmenovaná Polici ČR uvedla, že obviněný jejich společnost kontaktoval, přičemž sdělil skutečnosti, které uvedl dne 13. února 2013 i Policii ČR, a z důvodu své pracovní vytíženosti zatím termín na kontrolu či případnou demontáž se společností RWE GasNet nesjednal. Po domluvě bylo stanoveno, že společnost Cestr&Partners prozatím počká na jednání obviněného. Dne 1. března 2013 Policie ČR kontaktovala paní [REDACTED], kdy jmenovaná uvedla, že obviněný si dne 1. března 2013 nebo 4. března 2013 zajde na klientské centrum společnosti RWE GasNet, kde si domluví termín na kontrolu plynoměru na adrese Křížkovského 2500, Teplice. Paní [REDACTED] Policie ČR kontaktovala opět 6. března 2013, kdy jmenovaná uvedla, že ještě neověřovala skutečnost, zdali si obviněný sjednal se společností RWE GasNet schůzku či nikoliv. Opětovně kontaktovala Policie ČR 7. března 2013 paní [REDACTED] která sdělila, že obviněný se skutečně dostavil do společnosti RWE GasNet, kde jednal s pracovníkem společnosti panem [REDACTED], se kterým se domluvil, že v nejbližší době bude kontaktovat svého příbuzného žijícího v Teplicích, aby s ním a se společností RWE GasNet sjednal termín na demontáž plynoměru. Cestr&Partners rovněž doložila sdělení Stavebního bytového družstva „Mír“ Teplice, Gagarinova 1558, Teplice, ze dne 14. února 2012 pod značkou [REDACTED], kterým se oznamuje, že právo nájmu k bytu na [REDACTED] od září 2008 přešlo na obviněného. V průběhu měsíce dubna a začátkem měsíce května 2013 Policie ČR opakovaně telefonovala na tel. č. [REDACTED], což je číslo mobilního telefonu obviněného, a na číslo [REDACTED], což je číslo jeho advokátní kanceláře, kdy obviněný již žádný hovor nepřijal. Od počátku měsíce května 2013 je jeho telefonní číslo [REDACTED] již nedostupné a na telefonním čísle advokátní kanceláře telefonní hovor obviněný nepřijal. Při opětovném rozhovoru s pracovnící společnosti Cestr&Partners bylo zjištěno, že obviněný se společností Cestr&Partners nijak nekomunikuje a přístup k předmětnému plynoměru společnosti RWE GasNet neumožnil. Předpokládanou výši škody stanovila společnost RWE GasNet, s. r. o., se sídlem Klíšská 940, 40117 Ústí nad Labem, IČ 27295567, zastoupená [REDACTED] ke dni 31. ledna 2013 na 5 000 Kč, přičemž předpokládá, že škoda pravděpodobně dále narůstá.

Dne 24. května 2013 bylo Úřadu, jakožto věcně příslušnému správnímu orgánu, Magistrátem města Teplice, odbor správních činností, pod čj. [REDAKCE] ze dne 22. května 2013, postoupeno oznámení přestupku Policie ČR ze dne 13. května 2013, č. j. [REDAKCE], ve kterém jsou shrnuty zjištěné podstatné okolnosti celého případu. Spolu s oznámením byl postoupen celý spis vedený ve věci.

III. Průběh příkazního řízení

Správní orgán v souladu s ust. § 87 zákona o přestupcích, kdy není na základě postoupeného spisového materiálu pochyb o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil, vydal příkaz o uložení pokuty.

Předně, obviněný sám vypověděl policejnímu orgánu, že byt na adrese [REDAKCE] [REDAKCE], získal v dědickém řízení po svém otci, panu [REDAKCE], který v roce 2011 zemřel. Byt je neobývaný, obviněný stále platí nájem bytu a do začátku roku 2012 platil i pravidelné zálohy na plyn. Začátkem roku 2012 přestal platit zálohy na plyn, kdy si myslel, že tyto platby jsou odečítány z přeplatku za plyn, který vznikl při neužívání bytu. Na dotaz, zda byl dotazován od společnosti RWE na výměnu či kontrolu plynoměru, uvedl, že od společnosti RWE obdržel několik návrhů na termín odečtu stavu plynoměru, kdy se však z důvodu své pracovní vytíženosti nikdy v uvedený termín na uvedenou adresu [REDAKCE], nemohl dostavit. Obviněný ani v době šetření Policií ČR protiprávní stav nenapravit, ačkoliv nápravu opakovaně přislíbil, což vyplývá z úředního záznamu Policie ČR čj. [REDAKCE] sepsaného dne 13. května 2013. Správní orgán tak měl bezpochyby dostatek důkazů o tom, že to byl právě obviněný, kdo se dopustil přestupku.

V rámci příkazního řízení správní orgán taktéž zkoumal, zda nejsou naplněny důvody, pro které nelze příkaz vydat. Z předloženého spisového materiálu nicméně nevyplývalo, že by obviněný byl zbaven způsobilosti k právním úkonům či by jeho způsobilost k právním úkonům byla omezena ve smyslu ust. § 87 odst. 2 zákona o přestupcích.

IV. Právní hodnocení

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postížitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

V uvedeném případě došlo k situaci, kdy obviněný v rozporu s ustanovením § 62 odst. 2 písm. c) energetického zákona neumožnil provozovateli příslušné soustavy, tj. společnosti RWE GasNet, s. r. o., se sídlem Klíšská 940 401 17 Ústí nad Labem, přístup k měřicímu zařízení a jeho demontáž.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V českém trestním a přestupkovém právu se (téměř shodně) rozlišuje zavinění úmyslné (úmysl přímý nebo nepřímý či eventuální) a zavinění nedbalostní, přičemž nedbalost může být vědomá či nevědomá.

K naplnění úmyslu přímého je potřeba, aby pachatel chtěl způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrožit zákonem chráněný zájem. Nezáleží přitom na tom, do jaké míry si byl jist nebo doufal, že se mu to podaří.

Nepřímý úmysl spočívá v tom, že pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn. Jde tedy o případy, kdy hlavní účel jednání byl jiný, a pachateli bylo lhostejné, jestli tím někomu uškodí, a proto takovou újmu vědomě riskoval. Rozhodující je vědomí rizika – jakmile nejde o riziko, ale o jistotu, jde již o úmysl přímý, i kdyby nebyl hlavním cílem.

V případě vědomé nedbalosti pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrožit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Ve své podstatě to znamená, že pachatel nechce újmu způsobit, ale vědomě ji riskuje. Jde tedy o vědomou neopatrnost. Naopak při nevědomé nedbalosti pachatel neví, že svým jednáním může porušit nebo ohrožit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Od subjektivně nezaviněného činu se tzv. nevědomá nedbalost liší tím, že pachatel neměl znalosti, které jsou od člověka v jeho pozici očekávány a které měl možnost získat.

Problémem v případě prokazování vědomé či nevědomé nedbalosti obvykle bývá, že nemusí být vždy objektivně dané, co pachatel vědět měl a mohl. Jednoznačně lze posuzovat například znalost právních, provozních nebo bezpečnostních předpisů nebo nesporných odborných poznatků, pokud je k výkonu nějaké činnosti jejich znalost předepsána.

V případě obviněného, má správní orgán za jisté, že pachatel, který je veden v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, věděl, že svým jednáním porušuje zájem chráněný zákonem.

Na základě shrnutí výše uvedených poznatků se tedy správní orgán přiklání k tomu, že v případě jednání obviněného se jednalo o úmysl nepřímý, neboť pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn. Jde tedy o případy, kdy hlavní účel jednání byl jiný, a pachateli bylo lhostejné, jestli tím někomu uškodí, a proto takovou újmu vědomě riskoval.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že neumožní provozovateli přenosové nebo distribuční soustavy přístup k měřicímu zařízení v souladu s ust. § 62 odst. 2 písm. c). Přestupek, kterého se měl obviněný dopustit, tak jednoznačně vyplývá z energetického zákona. Druhá podmínka definice přestupku ve smyslu zákona o přestupcích je tedy také naplněna.

Energetický zákon v ust. § 62 odst. 2 písm. c) zakotvuje povinnost zákazníka zajistit přístup k měřicím zařízením provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen. Obviněný tuto povinnost nesplnil, a to ode dne 29. července 2011 nejméně do dne 13. května 2013.

Z výše uvedeného ustanovení lze dovodit, že jedním ze znaků přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. p) energetického zákona je právě neumožnění provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen, přístupu k měřicímu zařízení podle § 71 odst. 6 energetického zákona. Ze spisového materiálu, který měl správní orgán k dispozici, i z vyjádření obviněného a svědků v dané věci, lze dovodit, že obviněný přístup k měřicímu zařízení provozovateli příslušné soustavy soustavně znemožňoval.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že nejde o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Vzhledem k tomu, že policejní orgán v dané věci jednání obviněného kvalifikoval jako přestupek a nepokračoval v trestním stíhání obviněného, správní orgán nerozporuje závěry policejního orgánu o tom, že v daném případě skutečně nešlo o trestný čin. Taktéž lze, i s ohledem na výše uvedenou úpravu energetického zákona, vyloučit znak přestupku spočívající v tom, že přestupkem není jednání, které zvláštní právní zákon upravuje jako správní delikt.

Podle ust. § 2 odst. 2 zákona o přestupcích přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak.

Z vyjádření obviněného učiněného před policejním orgánem jednoznačně vyplývá, že obviněný přestupek spáchal za účelem neumožnit přístup k měřicímu zařízení provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen, a nikoliv k odvracení přímo hrozícího nebo trvajícího útoku na zájem chráněný zákonem nebo nebezpečí přímo hrozícího zájmu chráněnému zákonem.

Správní orgán s ohledem na výše uvedený rozbor jednání obviněného považuje za přestupek ve smyslu zákona o přestupcích v návaznosti na porušení zákazu obsaženém v energetickém zákoně.

Co se týče délky trvání přestupku, v souladu s vyjádřením obviněného, má správní orgán za to, že obviněný po dobu ode dne 29. července 2011 minimálně do dne 13. května 2013 neumožnil přístup k měřicímu zařízení, přestože byl ke splnění povinnosti opakovaně vyzýván.

V. Uložení pokuty

Zákon o přestupcích v ust. § 11 předvídá, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti nebo propadnutí věci. Sankci lze přitom uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Za přestupek ve smyslu zákona o přestupcích lze uložit pokutu do 1 000 Kč, nestanoví-li zvláštní část tohoto zákona nebo jiný zákon pokutu vyšší.

Úprava zákona o přestupcích se však použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený energetickým zákonem, má energetický zákon jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

Podle ust. § 90 odst. 3 energetického zákona se za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) až w) nebo x) nebo odstavci 2 uloží pokuta až do výše 100 000 Kč.

V souladu s ust. § 12 zákona o přestupcích přihlédne správní orgán při určení druhu sankce a její výměry k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v příkazním řízení.

Co se týče závažnosti přestupku, správní orgán hodnotí, že uvedené jednání obviněného porušuje povinnost zákazníka umožnit provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen, přístup k měřicímu zařízení, přičemž účel uvedeného zákazu lze spatřovat v jeho zájmu na umožnění měření odběru plynu v souladu s energetickým zákonem tak, aby nedocházelo při manipulaci s touto komoditou k podvodům (a to jak ze strany provozovatele přepravní nebo distribuční soustavy, tak i ze strany konečného spotřebitele). Jednání pachatele, který si musel být vědom toho, že je jeho povinností přístup k měřicímu zařízení společnosti RWE GasNet, s. r. o., se sídlem Klíšská 940, 401 17 Ústí nad Labem, umožnit, a po dobu téměř dvou let svou povinnost nesplnil, hodnotí správní orgán jako přitěžující okolnost.

Při posuzování následků přestupku správní orgán především zkoumal, zda objekt přestupku (tedy měřicí plynové zařízení) byl pouze ohrožen nebo došlo k jeho porušení a jaká je výše škody. Při tom dospěl správní orgán k závěru, že obviněný se dopustil svým nedbalostním jednáním narušení objektu přestupku, a to provedl počínaje dnem 29. července 2011 do 13. května 2013 tak, že na odběrném místě v [REDAKCE] neumožnil provozovateli příslušné soustavy, tj. společnosti RWE GasNet, s. r. o., se sídlem Klíšská 940, 40117 Ústí nad Labem, IČ 27295567, přístup k měřicím zařízením.

Správní orgán posuzuje objektivní i subjektivní okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán a které závažnost přestupku snižují (např. pachatel spáchal přestupek v duševním rozrušení, pod vlivem tíživých osobních poměrů atd.) nebo zvyšují (např. pachatel přestupek páchal po delší dobu, dopustil se více přestupků atd.). V průběhu příkazního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by prokazovaly, že by pachatel spáchal přestupek v duševním rozrušení, pod vlivem tíživých osobních poměrů, či naopak že pachatel přestupek páchal po delší dobu či se dopustil více obdobných přestupků.

Za polehčující okolnost správní orgán považuje, že byt v [REDAKCE] [REDAKCE], obviněný získal v dědickém řízení a v bytě nežije.

U míry zavinění pachatele obecně platí, že zavinění úmyslné je závažnější než nedbalostní. Míru zavinění může ovlivnit například rozrušení pachatele, jeho příprava na spáchání přestupku či jeho promyšlenost. Ze závěrů příkazního řízení lze vyvodit, že obviněný úmyslně, i přesto, že věděl, že se provozovatel distribuční soustavy snaží o získání přístupu a demontáž předmětného zařízení, tuto demontáž i přes opakované výzvy dlouhodobě znemožňoval. Vzhledem k uvedenému tak správní orgán jednání pachatele považuje za úmysl nepřímý. Jednání obviněného je zřejmě způsobeno pracovní vytížeností, nikoli získáním prospěchu v důsledku neoprávněného odběru plynu, ani poškození právem chráněného zájmu a poškození společnosti RWE GasNet, s. ro. O., se sídlem Klíšská 940, 40117 Ústí nad Labem, IČ 27295567. Tyto okolnosti správní orgán hodnotí jako polehčující.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Na druh a výměru sankce má kupříkladu vliv, zda jde o osobu dosud za přestupek nepostiženou nebo známou příslušnému správnímu orgánu pro časté opakování uvedených protiprávních jednání (recidiva). Obviněný se ke svému jednání přiznal, což vyplývá z úředního záznamu o podání vysvětlení č. j. [REDAKCE]. Tuto skutečnost tak správní orgán chápe jako polehčující. Úřad nemá povědomí o tom, že by s uvedeným obviněným bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říci, že obviněný se přestupku dopustil poprvé, což je rovněž zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty taktéž ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008), z níž vyplývá, že „správní

orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval otázkou majetkových poměrů obviněného. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

V rámci příkazního řízení bylo z úředního záznamu o podání vysvětlení č. j. [REDAKCE] zjištěno, že obviněný je pracovně vytížen. Dále je v témže úředním záznamu uvedeno, že Policie ČR se snažila kontaktovat obviněného v jeho advokátní kanceláři. Úřad z veřejného seznamu České advokátní kanceláře zjistil, že obviněný je zapsán v seznamu advokátů. Z toho lze usoudit, že příjem, jehož výši nelze odhadnout, obviněný má. Ze spisu vyplynulo, že je obviněný vlastníkem nemovitého majetku, který neuvádí pro uspokojení svých bytových potřeb. Správní orgán na základě uvedeného odhadl, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy při dolní hranici, nemůže být považována za finanční ohrožení existence obviněného a nemůže mít tedy likvidační charakter.

Zároveň je však nutné konstatovat, že ukládaná pokuta musí být pro pachatele přestupku citelná, neboť v opačném případě by byl její efekt minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněného. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by ani funkci represivní, ani individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy obviněného jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Správní orgán však při stanovování výše pokuty postupoval tak, aby byl obviněný co nejméně ohrožen na své existenci, na druhé straně ovšem zcela jistě pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 3 000 Kč, a to za přestupek podle energetického zákona.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 87 odst. 4 přestupkového zákona podat odpor ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě sankce i povinnost uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., a to ve výši 1 000 Kč. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s ust. § 87 odst. 5 zákona o přestupcích.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Otisk úředního razítka

Mgr. Vlasta Chroustová v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly